

Hamusics János

1936-1967

Meghívó

A Magyar Vidék Országos '56-os Szervezet
tisztelettel meghívja Önt

az 50. esztendővel ezelőtt,

1967. február 17-én
a veszprémi Várbörtönben
mártírhálált halt

Hamusics János

bányász robbantómester,
az utolsó politikai okokból kivégzett '56-os

EMLÉKE ELŐTTI TISZTELETADÁSRA

és megemlékezésre

**2017. február 17-én (pénteken) 10.30 órára
a veszprémi volt Várbörtön, jelenleg
a Veszprémi Törvényszék
(Veszprém, Vár utca 19.) udvarán
az egykori bitófa helyére.**

*„Tetteik így az 1956-os forradalom szabadságeszmé-
jéhez kapcsolódnak. Hamusics János nem volt terro-
rista, hazája függetlenségéért akart harcot indítani
egy alkalmatlan korban. Nyugodjon békében.”*

(részlet Dr.Kahler Frigyes: „1956 szellemének megtorlása tíz év
után – Vaczkó László és Hamusics János ügye” című tanulmányá-
ból.)

A megemlékezés rendje:

Himnusz

A megjelenteket köszönti:

PINTÉR KORNÉL

Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet
országos elnöke

Ima a mártír lelki üdvéért :

FŐTISZTELENDŐ NAGY KÁROLY

c. apát, székesegyházi kanonok,
a veszprémi Szent Mihály Bazilika Főszékesegyház
plébánosa

Emlékbeszédet mond:

PROF. DR. KAHLER FRIGYES

jogtörténész, egyetemi docens,
a Veszprém Megyei Bíróság
Büntető Kollégiumának
ny. vezetője

Visszaemlékezik a tragikus napra:

DR. HORVÁTH GYÖRGY

a Veszprém Megyei Bíróság ny. elnöke,
1967-ben bírósági fogalmazó,
a kivégzés jegyzőkönyvének vezetője

A kegyelet virágainak elhelyezése

Szózat

**Tisztelettel kérjük,
hogy a helyszín sajátossága miatt
1-1 szál virággal és mécsessel
szíveskedjenek
kegyeletüket leróni!**

„Az emberi kiszolgáltatottságnak azt a fokát, azt a mértékét, amit az jelent, hogy valaki, aki tudja, hogy perceken belül meg fog halni, s meg van kötözve, teljesen védtelen, a cipőfűző nélküli bakancsok – a nagy hidegben teljesen kigombolt fehér ing, hogy a nyakához hozzáférjenek...”

„Hamusics János, aki 31 éves fiatal bányász, egy fekete, zömök, jó megjelenésű férfi volt egyébként – fölkísérték cipőfűző nélküli bakancsban – , nagyon elegánsan, délcegen jött fel, nem akart megalázott emberként meghalni. Így is viselkedett végig.”

„Nagyon hideg, rideg, fagyos februári nap volt ez. Didergett mindenki, főként az eseménytől, másrészt a hidegtől, amikor itt végül is előállították Hamusics Jánost. A személyazonosságát egy formális eljárás keretében ellenőrizték, azután a bíró kvázi átadta a hóhérnak. Akkor a hihetetlen gyorsasággal hátrakötözött kezű Hamusics Jánost megemelték egy pódiumra és egy csuklyát ráhúztak a fejére – egy kicsit sajnós későn –, egy csigán keresztül két oldalról meghúzták a kötelet és tulajdonképpen ez a gyászos ceremónia ezzel véget ért.

Amikor bementünk a börtönparancsnok irodájába, a börtönparancsnok elővett egy levelet, ezt a levelet Hamusics János a fiának írta. Az volt a lényege: Fiam, kerüld a fegyvert, a löszert meg a robbanószert, meg az erőszakot, másra nem emlékszem, mert egy gyors felolvasás volt és a börtönparancsnok-helyettes azonnal el is égette. A fiú ezt a levelet soha nem kaphatta meg.

Ebben az emberben volt tartás, teljesen egyértelmű. Amikor azt mondta a bíró, hogy a hóhér hajtsa végre az ítéletet, ketten megfogták és felrakták erre az emelvényre, pódiumra, akkor azt mondta: Visszontlátásra Uraim! Ez bennem ezért maradt meg nagyon, mert abban az időben nagyon erősen nem voltak „Urak”, férfiember módjára akarta utolsó perceit eltölteni...”

(részletek Dr. Horváth György visszaemlékezéséből Seregi Zoltán 2003-ban forgatott „Virrasztótűz” című dokumentumfilmjében, melynek leirata nyomtatásban is megjelent Vaczkó László: „Golgotajárás – Bányászballada a Bakonyalján, 1966” című könyvében.)